

Sygn. akt I C 63/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Zamojski

Protokolant: Michalina Zimoń

po rozpoznaniu w dniu 02 czerwca 2016 roku w Gliwicach

na rozprawie sprawy

z powództwa **B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.**

przeciwko **E. Ś.**

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Łukasz Zamojski

Sygn. akt I C 63/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 7 sierpnia 2015 roku do Sądu Rejonowego w Nisku powód B. (...) Niestandaryzowany S. Funduszu Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej E. Ś. kwoty 12.477,87 złotych wraz odsetkami umownymi w wysokości równej czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że pozwana zawarła w dniu 9 lipca 2007 roku umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bankiem S.A. Pozwana nie wywiązała się jednak ze swojego zobowiązania. Wierzyciel pierwotny scedował wierzytelność na powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27 kwietnia 2012 roku.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy Nisku stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

Do momentu wywołania sprawy pozwana E. Ś. nie złożyła pisemnej odpowiedzi na pozew, w żaden inny sposób merytorycznie nie odniosła się do żądania pozwu, nie stawiała się na rozprawie w dniu 2 czerwca 2016 roku, a swojej nieobecności nie usprawiedliwiła.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2015 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym stwierdzono, iż w księgach funduszu ujawniona jest wierzytelność funduszu w kwocie 12.477,87 zł przysługująca od E. Ś., nabyta od (...) Banku S.A., a wynikająca z umowy pożyczki gotówkowej z dnia 9 lipca 2007 roku (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 21.07.2015r. k. 3).

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd kierował się wskazanym powyżej dowodem w postaci dokumentu, którego treść i autentyczność nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, z uwagi na niewykazanie przez powoda istnienia roszczenia w świetle zasad rozkładu ciężaru dowodu, wynikającego z reguły określonej w art. 6 k.c. i 232 k.p.c.

Powód powołał się na umowę przelewu wierzytelności z dnia 27 kwietnia 2012 roku, jednakże wskazana umowa nie została dołączona do pozwu.

Powód domagał się zapłaty od pozwanej należności wynikającej z umowy pożyczki łączącej ją z poprzednikiem prawnym powoda. Do pozwu nie dołączono jednak jakichkolwiek dokumentów, które potwierdzałyby istnienie i wysokość zobowiązania pozwanej.

Powód powołał się jedynie na wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, wystawiony zgodnie z art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. nr 146 poz. 1546 z zm.) i mający według powoda moc prawną dokumentu urzędowego. Przepis ten nie może mieć jednak w niniejszej sprawie zastosowania, albowiem z dniem 25 lipca 2011 roku art. 194 w/w ustawy w zakresie w jakim nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, został uznany za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji RP, wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r. (Dz.U. z 2011 roku nr 52 poz. 900).

Jak wskazuje się w judykaturze dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód wynikający z treści dokumentu prywatnego jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013 r., V CSK 329/12, niepubl., wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2012 r., I ACa 652/12, niepubl.). Pogląd wyrażony w powyższych orzeczeniach Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela i przyjmuje jako swój.

W ocenie sądu, w realiach niniejszej sprawy, powołanie się jedynie na wyciąg z ksiąg funduszu nie spełnia podstawowych wymogów dla uznania, że powód prawidłowo wykazał zasadę i wysokość swojego roszczenia. Wyciąg z ksiąg funduszu, podobnie jak wszystkie inne dowody, podlega bowiem ocenie sądu. Dokument, na który powołuje się strona powodowa jest nieprecyzyjny - nie wskazuje w wyniku konkretnie jakiego stosunku prawnego wierzytelność powstała, kiedy stała się wymagalna, według jakiej stopy i za jaki okres wierzycielowi należą się odsetki.

Mając na uwadze powyższe rozważania powództwo należało oddalić.

SSR Łukasz Zamojski